

Synnyit aikaan marraspäiväin,
aavistukseen alkutalven.
Pitkään silloin tähdet tuikki,
tähdet tuikki, kuukin katsoi.
Alkoι auvoinen elämä.
Aloit ensi askeleesi,
aloit leikit, laulut heljät
kera äidin kulkiessa
kodi n kauniin nurmikolla,
lattialla armaan pirtin,
kylän kaunihin kujilla.
Kotiseutuun silloin kiinnyit,
sydämeesi kaiken kätkit.

Kasvoit niin kuin hento kukka
pihan piirissä somana,
iloisena linnun lailla.
Olit loiste poutapäivän.

Tuli vastaan rakkaimpasi,
solmittihin lämmin liitto,
alkoi auvoisa avio.
Tytöt terveet, sievät syntyι,
rakkain mielin heitä vaalit,
hellyydellä hoidit heitä,
kodissanne paistoi päivä,
loisti onnenne valoa.
Olit turva tyttöjesi
tuen, lämmön antajana
rakastaen, kannustaen,
menestyksestä iloiten,
lohduttaen tuskan tullen.
Olit perheen lämmin sielu.

Valkoisina hohti hanget
päätyessä maalispäivän,
jolloin luota rakkaimpien
läksit taivaan kaukomaille.
Jäi vain kaiho sammumaton,
murhe suuri mielihimme.

Niin on päivä mailleen mennyt,
katkennunna kaunis kaari.
Aina silti aatoksissa
pysyt meidän vierellämme,
lähellämme lämmittäen,

Lähdit taivaan kaukomaille

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

kannustaen, lohduttaen.

Siunaukset matkallesi.